trekking tot de *Allegoriae Homericae*, maar tot dat gedeelte der *Scholia* op de *Theogonie* dat *Allegoriae* genoemd wordt. De dwaling was dus op mijne zijde.

Kampen, *Januarij* 1852. E. MEHLER.

BLADVULLINGEN.

Eene mislukte conjectuur op HORATIUS *Od.* I. VII. 1 heeft mij tegenstanders berokkend, wier afdoende argumenten en heusche manier van behandeling mij enkel overlaten te bekennen dat ik gedwaald heb, en voor het vervolg zoo mogelijk beterschap te beloven. Maar ik sta hun zelven het woord af.

E. J. K.

Aan Dr. E. J. KIEHL *te Leyden.*

Niet om voor *Rhodùs* in de bres te springen, dat zeker beroemd genoeg was om het pretentieuse *claram* te kunnen missen op de plaats, door U behandeld in 't eerste stuk van uw tijdschrift bl. 74; ook niet om aan HORATIUS dat zelfde *claram* te vindiceren, ofschoon men zeggen kon dat dit woordeken hier niet bepaaldelijk mag en moet slaan op *Rhodus* alleen, maar op alle drie of vier navolgende steden gezamentlijk, en zelfs met het voorgaande *laudabunt* in een allernaauwst verband dient gebragt te worden, terwijl 't alsdan zeer goed uitkomt tegen de nederige grot van *Albunea*, bij HORATIUS geliefder dan de beroemdste steden en de rijkste natuur; — niet om dat alles vat ik de pen op, maar om tegen uwe *l. c.* voorgestelde emendatie te velde te trekken. Vooreerst dan, en 't zij zonder rancune tegen uw *Claros* gevraagd: Was dat *Claros* wel beroemd genoeg om in den beginne van 't stuk met eere de rij der wereldberoemde steden te openen, ook al had APOLLO daar een flinken tempel en een knap orakel? En zoo ja, dan had daarvan iets gezegd moeten zijn even als later bij *Thebe* en *Delphi*. Ten tweede: In 't vervolg komt er geen enkele stadsnaam voor, die niet behoorlijk zijn epitheton heeft en wel

voorop, om de kracht der tegenstelling met die onbekende *Albunea.* Ten derde: Tusschen *Claron* en *Rhodon* ontbreekt het onmisbare *aut.* Ten vierde: Welk latijnsch poëet kent en gebruikt *Claros* of *Clarius* met lange *a*? ik zou er bijvoegen, welk grieksch poëet, zoo uw ééne plaats uit AESCHYLUS dat niet scheen te verbieden. Ten vijfde zou ik U liever de gansche ode hebben zien confiskeren, dan HORATIUS klanken op te dringen als *Cla*RON RHODON. Mij dunkt dat dan den fijngehoorigen poëet veel gemaklijker uit de pen ware gevloeid een regel als volgt:

Laudabunt alii Claron aut Rhodon aut Mytilenen.

Groningen, 1 *Februarij* 1852. DR. W. HECKER.

In het eerste stuk van dit tijdschrift, bl. 74, stelt Dr. KIEHL voor, op de bekende plaats van HORATIUS *Od.* I. VII. 4 (ad MUNATIUM PLANCUM) vs. 1 (BENTLEY):

Laudabunt alii claram Rhodon, aut Mitylenen (l. *Mytilenen*),
Aut Ephesum, bimarisve Corinthi
Moenia, vel Baccho Thebas vel Apolline Delphos
Insignes, aut Thessala Tempe.

voor *claram* te lezen *Claron.* Deze verandering is, mijns inziens, geheel onaannemelijk.

Ten eerste toch komt het mij onwaarschijnlijk voor, dat, daar HORATIUS bij elke der zes plaatsen welke hij opnoemt *aut* of *vel* (*ve*) voegt, hij er hier zonder eenige verbinding twee naast elkander zou gezet hebben.

Ten tweede is de *a* in *Claros,* gelijk ook in het afgeleide *Clarius* overal kort, terwijl bij HORATIUS eene lange lettergreep vereischt wordt.

Zoo lezen wij bij OVIDIUS *Metam.* I. 515:

mihi Delphica tellus,
Et *Claros* et Tenedos, Pataraeaque regia servit.

Trist. I. VI. 1:

Nec tantum *Clario* Lyde dilecta poëtae.

Verder *Metam.* XI. 413; *Fast.* I. 19; *Art. Am.* II. 80; CALLIM.

Hymn. in Apoll. vs. 70; VIRG. *Aen.* III. 360; PROPERT. II. XXIII. 9 enz.

Wat eindelijk AESCH. *Suppl.* vs. 360:

ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν
ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου

betreft, ook deze plaats bewijst niets. Vooreerst toch is *κλάριος* als adiectivum van de stad *Κλάρος*, nooit een epitheton van JUPITER, maar van APOLLO, gelijk blijkt uit verscheidene der boven aangehaalde plaatsen, uit HESYCH. op *Κλάριον*, uit STRABO XIV. p. 442 enz.

Vervolgens is *κλάριος* op die plaats een Dorische vorm voor *κλήριος*. Vgl. de Scholiasten en overige uitleggers.

De reden waarom JUPITER *κλάριος* genoemd is, blijkt onder anderen uit PAUSAN. VIII. XXXV. 9: *τὸ δὲ χωρίον τὸ ὑψηλὸν, ἐφ' οὗ καὶ οἱ βωμοὶ Τεγεάταις εἰσὶν οἱ πολλοὶ, καλεῖται μὲν Διὸς κλαρίου, δῆλον δ' ὡς ἐγένετο ἡ ἐπίκλησις τῷ θεῷ τοῦ κλήρου τῶν παίδων εἵνεκα τῶν Ἀρκάδος κτέ.*

's Hage, Januarij 1852. DR. W. BISSCHOP.

Bij PAUSAN. *Att.* (I). IV. 3 (KÜHN.) staat: *οἱ δὲ σφίσιν ἐπὶ τῶν νεῶν μάλιστα ἐταλαιπώρουν, ἅτε τοῦ κόλπου τοῦ Λαμιακοῦ τέλματος πρὸς ταῖς Θερμοπύλαις ὄντος.* Hoewel de bekende stad *Lamia* vlak bij deze golf gelegen was, hoewel het adiectivum *Λαμιακός* regelmatig is gevormd, en ook inderdaad gebruikt wordt waar van den Lamischen oorlog spraak is, twijfel ik echter niet of PAUSANIAS gaf haar in dit eenvoudige verhaal zijnen gewonen naam, zoodat hij schreef: *ἅτε τοῦ κόλπου τοῦ Μαλιακοῦ κτέ.* De verwisseling van beide woorden is gemakkelijk, daar ΜΑΛ en ΛΑΜ in de unciaalhss. nog minder verschillen dan in gewoon kapitaal: de beide vormen zijn in druk het best terug te geven door ΛΛΛΛ en ΛΑΛΛ.

L., 27 *Febr.* 1852. E. J. K.